

FN's verdenskonferencer, som blev afholdt i 1990'erne, herunder det sociale topmøde i København i 1995. Med tilfredshed vil jeg på Socialdemokratiets vegne konstatere, at alle havde kvindeperspektivet med i slutdokumenterne.

Nu nærmer tiden sig så, hvor facit skal gøres op: Hvor langt er man nået? Har verdens piger og kvinder fået bedre vilkår? Har de fået mere ligestilling? Det er klart, at spørgsmålene ikke uden videre lader sig besvare. De politiske, kulturelle og økonomiske forskelle gør det svært, ligesom regeringernes vilje til gennemførelsen af anbefalingerne kan være træg. Udviklingen af kvinders rettigheder skal naturligvis ses i sammenhæng med udviklingen, de enkelte lande gennemgår. Økonomiske kriser med stagnation, naturkatastrofer og krige giver tilbageskridt.

Der skal fortsat stilles krav til regeringerne om, at man arbejder for at gennemføre de mål, der blev sat i Beijing: Danmark skal i det europæiske samarbejde i EU, i Europarådet, i OSCE og OECD, ja, i alle internationale organisationer, arbejde aktivt for, at kønsperspektivet indgår i de politiske, administrative og planlægningsmæssige aktiviteter. Danmark må i sit udviklingsarbejde fastholde de målsætninger, vi prioriterede under kvindekonferencen, og jeg er i den anledning glad for, at ministeren påpegede det. Kvinderne må placeres i centrum af den sociale udvikling, da vi ved, at kvindernes indsats er afgørende for den enkelte families livsvilkår og dermed en forbedret samfundsudvikling som helhed.

Et af de områder, Ligestillingsrådet senest har sat fokus på, er vold og handel med kvinder. Det er for længst slået fast, at kvinders rettigheder er menneskerettigheder, og i EU og Europarådet har emnet også været sat højt på dagsordenen. Der foregår en stigende handel med kvinder til seksuel udnyttelse, og der er tale om et globalt, grænseoverskridende problem, der ikke kan løses alene af enkeltlande. Internationalt samarbejde er nødvendigt, og derfor bør Danmark aktivt støtte de initiativer, der kan tages, for at bekæmpe denne uværdige form for handel med mennesker. Det er et groft brud på kvinders menneskerettigheder.

Fattigdomsbekæmpelse og uddannelse er fortsat meget vigtige indsatsområder, så kvinderne i ulandene får adgang til at deltage i den teknologiske udvikling på lige fod med mændene. En gruppe, som det ligger mig meget på sinde at fremhæve i denne sammenhæng, er de dobbelthandicappede kvinder. At være eks-

tremt fattig kvinde uden rettigheder og samtidig enten selv være handicappet eller have et handicappet barn er nok de vanskeligste livsvilkår at leve under. De mennesker må ikke glemmes i regeringens bistandsarbejde, og når der skal udbetales penge til projekter.

Endelig vil jeg heller ikke undlade at pege på det faktum, at kvinder fortsat ikke besidder de indflydelsesrige poster i samfundene og i de internationale organisationer i samme omfang som mænd. Til trods for mange års indsats og flotte ord og hensigtserklæringer er der ikke sket nok, og det, der er sket, sker ikke hurtigt nok. Kvinderne vil have indflydelse på den udvikling, der foregår globalt, men det får de ikke, hvis de ikke kan få adgang til de stillinger, hvor de vigtige beslutninger træffes. Fra den danske regerings side kan der f.eks. gøres noget, når der skal besættes poster og indstilles personer til de internationale organisationer. Lad os også være foregangsland her.

Det er vigtigt, at de resultater, som blev opnået i Beijing, fastholdes, og at vedtagne tekster ikke genåbnes til forhandling.

Jeg vil slutte med på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at implementeringen af vedtagelserne fra FN's verdenskvindekonference i Beijing skrider fremad og opfordrer regeringen til

- at fortsætte og intensivere arbejdet med at gennemføre Platform for Action,
- at fastholde de vedtagne tekster på den særlige samling i FN's generalforsamling i år 2000,
- at støtte analyser af den globale udviklings konsekvenser for kvindernes situation,
- at fortsætte arbejdet i den danske bistandspolitik til bekæmpelse af fattigdom og herunder støtte til fattige kvinder med handicap,
- at styrke bestræbelserne på at placere kvinder i de beslutningstagende organer og i de internationale organisationer,
- at medvirke til at fremme indsatsen mod handel med kvinder,
- at understøtte de frivillige organisationers arbejde,